

16. U SPOMEN

U Spomenici Geodetskog fakulteta 1962 – 2007 dani su kratki životopisi nastavnika koji su bili u stalnom radnom odnosu na Geodetskom fakultetu ili njegovim prethodnicima, a preminuli su do 2007. godine. Ovdje su dani životopisi nastavnika preminulih nakon toga. Redoslijed je prema godini smrti.

MILIVOJ JUNAŠEVIĆ

Milivoj Junašević (Nova Gradiška, 14. V. 1935. – Zagreb, 6. VII. 2008.). Pučku školu i gimnaziju pohađao je u Novoj Gradiški, a maturirao je 1954. u Zagrebu. Diplomirao je na Geodetskom odjelu Arhitektonsko-građevinsko-geodetskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu 1959. Na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu apsolvirao je matematiku 1968. Doktorirao 1977. u Bonnu (*Landwirtschaftliche Fakultät*) disertacijom *Analyse und Ausgleichung von Umkehrpunktbeobachtungen an Kreiseltheodoliten mit besonderer Berücksichtigung von systematischen Fehlereinflüssen*.

Nakon završenog studija tri mjeseca radi u Vodnoj zajednici Bosanska Dubica i potom tri mjeseca u Zavodu za kartografiju AGG fakulteta. U poduzeću Geoistraživanja radio je 1961 – 1963. Za asistenta u Geodetskom zavodu Geodetskog fakulteta izabran je 1963., a za docenta 1978. Umirovljen je 2000. godine.

Bio je u više mandata predstojnik Geodetskog zavoda (1986.- 89., 1991. – 93., 1995.-2001.), a izveo je mnoge važne stručne radove za potrebe građevinara, geologa, željeznica i katastra.

Osim na Geodetskom fakultetu predavao je geodetske predmete i na Građevinskom fakultetu, Fakultetu poljoprivrednih znanosti, Arhitektonskom fakultetu i Studiju prometa Sveučilišta u Zagrebu, Građevinskom fakultetu Sveučilišta u Splitu i Građevinskom fakultetu Sveučilišta u Osijeku (Džapo, Solarić 2009).

LJERKA DOČKAL-KRSNIK

Ljerka Dočkal-Krsnik (Zlatar, 16. IV. 1922 – Zagreb, 10. VII. 2009.). Osnovnu školu i gimnaziju polazila je u Karlovcu, a na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu u Zagrebu diplomirala je 1946. godine grupu Nacrtna geometrija i Teorijska matematika. Na istom je fakultetu 1971. godine doktorirala na temi *Plohe specijalnih krivulja u linearnim sistemima pravčastih ploha 2. reda*.

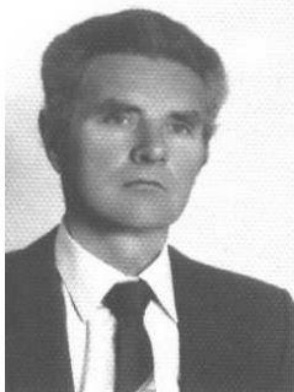
Kao profesorica Nacrtna geometrije radila je na Industrijskoj školi (1946. – 47.), i na Tehničkoj školi (1947. – 49.) u Karlovcu. Godine 1949. izabrana je za asistenticu na Katedri Nacrtna geometrija na Tehničkom, kasnije Arhitektonsko-građevinsko-geodetskom fakultetu u Zagrebu. Godine 1961. birana je u zvanje predavača Nacrtna geometrije na Geodetskom odjelu AGG-a, a potom na Geodetskom fakultetu u Zagrebu. Na tom fakultetu 1968. godine postaje docenticom, izvanrednom profesoricom 1973., a redovitom profesoricom 1978. godine. U mirovinu otišla 1983.

Obnašala je dužnost voditeljice Katedre za opće teoretske predmete (1968. – 73.), prodekanice za nastavu Geodetskog fakulteta (1975. – 79.) i predstojnice Zavoda za višu geodeziju (1981. – 83.).

Područje znanstvenog rada Ljerke Dočkal-Krsnik bila je geometrija i to projektivna geometrija obrađena sintetičkim metodama. Tijekom niza godina bila je voditeljica nekoliko znanstvenih projekata. O svojim je znanstvenim radovima redovito izvještavala na kongresima, savjetovanjima i drugim skupovima (Linz 1968., Beč 1973., Salzburg 1977, Innsbruck 1982., ... Zagreb 1990.)

Bila je, među ostalim, članica Austrijskog matematičkog društva i počasna članica Hrvatskog društva za geometriju i grafiku (Ščurić-Čudovan 2009).

ZVONIMIR NAROBÉ

Zvonimir Narobe (Zagreb, 27. VIII. 1929. – Zagreb, 25. VI. 2010.). Gimnaziju je završio u Zagrebu 1948., a na Geodetskom odjelu Tehničkog fakulteta diplomirao je 1954. Doktorsku disertaciju *Prilog razmatranju točnosti i tolerancija u poligonometrijskim mrežama primjenom metoda matematičke statistike* obranio je na Geodetskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu 1965.

Nakon diplomiranja radi na poslovima izmjere, komasacija i primijenjene geodezije. Za asistenta na Geodetskom odjelu AGG fakulteta za područje inženjerske geodezije postavljen je 1957., docent je postao 1966., izvanredni profesor 1975. i redoviti profesor

1981. Umirovljen je 1993.

Na Geodetskom fakultetu bio je predstojnik Zavoda za inženjersku geodeziju (1987. – 94.), predsjednik Savjeta fakulteta (1983. – 1985.) i voditelj izvanrednog diplomskog studija (1981. – 85.).

Predavao je kolegije iz inženjerske geodezije na redovitom i izvanrednom studiju u Zagrebu i Splitu. Pod njegovim mentorstvom izrađen je veći broj diplomskih radova, šest magistarskih radova i jedna doktorska disertacija.

Posebno područje njegova interesa bili su pomaci i deformacije građevinskih objekata. Jedan je od osnivača hrvatskog programa probnih ispitivanja gotovih konstrukcija, poglavito mostova. Sa stručnjacima s Građevinskog fakulteta u Zagrebu i IGH d. d. osmislio je geodetske metode mjerenja mostova i kranskih staza pri njihovim probnim ispitivanjima. S tim u vezi, izradio je nekoliko stotina znanstvenostručnih studija o ispitivanju gotovih konstrukcija (Janković 1970; Kapović 2010).

DUŠAN BENČIĆ

Dušan Benčić (Šalovci, 29. VII. 1921. – Zagreb, 30. IX. 2010.). Osnovnu školu i gimnaziju pohađao je u Zagrebu, gdje je i diplomirao 1947. na Geodetsko-kulturno-tehničkom odjelu Tehničkog fakulteta. Na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu u Zagrebu apsolvirao je 1956. eksperimentalnu fiziku. Na Geodetskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu obranio je 1961. habilitacijski rad *Optičko-fiziološki utjecaji na točnost geodetskih mjerenja*, a 1979. doktorsku disertaciju *Prilog teoriji subjektivnih optičkih instrumenata primijenjenih u mjernoj tehnici*.

Za profesora stručnih predmeta Optičke škole u Zagrebu postavljen je 1950., gdje utemeljuje Laboratorij za optička mjerenja. U optičkoj industriji Ghetaldus radi 1953 – 1955.

Na Geodetskom odjelu AGG fakulteta izabran je u zvanje asistenta 1955. i potom na Geodetskom fakultetu u zvanje docenta 1962., izvanrednog profesora 1971. i redovitog profesora 1980. Umirovljen je 1986.

Na Geodetskom fakultetu bio je voditelj Laboratorija za mjerenja i mjernu tehniku od njegova osnutka 1962. do 1982., predstojnik Geodetskog zavoda (1979. – 81.) i dekan Fakulteta u dva mandata (1981. – 85.).

Predavao je Geodetske instrumente i Praktikum iz geodetskih instrumenata. Brojne generacije studenata služile su se njegovim udžbenicima Geodetski instrumenti I. dio, 1971., Geodetski instrumenti II. dio 1973., Geodetski instrumenti 1990. i Mjerni instrumenti i sustavi u geodeziji i geoinformatici (suautor N. Solarić) 2008.

U znanstvenoistraživačkom radu blisko je surađivao s Fakultetom strojarstva i brodogradnje Sveučilišta u Zagrebu i s Tehničkim sveučilištem u Dresdenu. Bio je član Komisije 5 za geodetske metode i instrumente Međunarodne udruge geodeta (FIG).

Primio je mnoge nagrade i priznanja za svoj rad, a 1986. i državnu nagradu „Nikola Tesla“ za značajnu znanstvenu djelatnost (Solarić i dr. 2010).

ČEDOMIR NOGIĆ

Čedomir Nogić (Nova Gradiška, 2. VII. 1961. – Melbourne, 8. XII. 2010.). Srednju geodetsku školu završio je u Splitu. Diplomirao je na Geodetskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu 1986.

Nakon diplomiranja zaposlio se u Zavodu za izmjeru zemljišta Split, a 1987. zapošljava se na Geodetskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu kao asistent na predmetu Fizikalne osnove geodetskih instrumenata. Na specijalizaciji za geodetske instrumente boravio je u Japanu mjesec dana 1986., a 1994 i na stručnom usavršavanju u Singapuru.

Geodetski fakultet napustio je 1994. i otišao u Maleziju i potom u Australiju. U Australiji je radio na mnogim geodetskim zadacima, npr. cestovnom tunelu Burnley, tunelu ispod rijeke Yarre, na jednom od najviših stambenih nebodera na južnoj polutki Eureka Toweru i dr. (Barković i dr. 2016).

MATIJA MIHELČIĆ

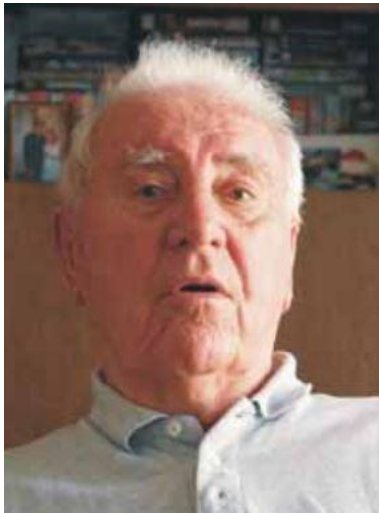
Matija Mihelčić (Karlovac, 20. I. 1935. – Jülich, 7. III. 2011.). Osnovnu školu i gimnaziju završio je u Zagrebu. Diplomirao je na Geodetskom odjelu AGG fakulteta u Zagrebu 1959., a studij Teorijske matematike na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu u Zagrebu završio je 1968. Doktorirao je 1972. na Institutu za teorijsku geodeziju Sveučilišta u Bonnu disertacijom *Über eine Theorie zum Simultanauswertung von fluggravimetrischen und terrestrisch-gravimetrischen Messungsdaten.*

Nakon diplomiranja četiri godine radio je kao projektant u Inženjersko-projektnom zavodu u Zagrebu. Od 1965. do 1972. radio je kao asistent na Katedri za višu geodeziju na Geodetskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Poslije obrane doktorske disertacije zaposlio se kao znanstveni suradnik odjela *Numerische Methoden und Datenverarbeitung* u svjetski poznatom *Institutu für Festkörperforschung, Kernforschungszentrum – Jülich*, danas *Forschungszentrum – Jülich*.

Njegova doktorska disertacija, ocijenjena ocjenom *Ausgezeichnet*, objavljena je u izdanju *Verlag der Bayerischen Akademie der Wissenschaften, München 1972*. U Institutu u Jülichu posvetio se numeričkim simulacijama rasta kristala iz otopina i o toj problematici objavio više od 30 znanstvenih radova, a ima i tri registrirana patenta (Solarić 2015).

Mirko Tomić¹

Mirko Tomić (Kruševo, 28. IX. 1909. – Zagreb 17.VIII. 2011.). Prvih šest razreda gimnazije

polazio je u Mostaru, potom Srednju geodetsku školu u Sarajevu i Beogradu gdje je školovanje završio 1929. Zadnja dva razreda gimnazije pohađao je u Šibeniku. Na Pravnom fakultetu u Zagrebu diplomirao je 1945., a za doktora znanosti promoviran je 1952.

Nakon završene srednje geodetske škole zaposlio se u Odelenju katastra i državnih dobara i radio na terenu, na novoj katastarskoj izmjeri u Srbiji. Od 1931. je u Šibeniku, od 1937. u Splitu u Financijskoj direkciji, odjelu za katastar, 1941. u Makarskoj i 1942. dolazi u Zagreb. Nakon 2. svjetskog rata radio je prvo u Ministarstvu građevina kao šef Odsjeka za katastar, a poslije u Geodetskoj upravi kao načelnik Odjela za katastar. Umirovljen je 1972.

Izborom vijeća Tehničkog fakulteta, 1951. postavljen je na Geodetskom odjelu za honorarnog nastavnika. Od 1962. honorarni je nastavnik u zvanju izvanrednog profesora na Geodetskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Predavao je predmete Katastar i zemljišna knjiga (1951. – 1966.) i Katastar (1966. – 1981.). Svoja predavanja objavio je 1968. u Zagrebu pod naslovom Katastar zemljišta i zemljišna knjiga. Zbirku Geodetsko-katastarskih propisa objavio je 1975. i drugo dopunjeno izdanje na 335 stranica 1988.

Bio je vrlo aktivan u geodetskim strukovnim društvima. Od 1937. bio je predsjednik podružnice Društva geometara primorske banovine u Splitu. Od 1947. član je uprave Geodetske sekcije Društva inženjera i tehničara NRH, odnosno poslije Društva geodeta Hrvatske. Na 8. kongresu Međunarodne federacije geodeta (FIG) 1953. u Parizu izabran je u Stalno povjerenstvo za katastar i komasaciju. Nakon toga sudjelovao je na sastancima i sjednicama Komisije za katastar FIG-a u Švicarskoj (Zürich 1955), Francuskoj (Dijon 1956), Nizozemskoj (Delft 1957), Zapadnoj Njemačkoj (Wiesbaden 1959), Švedskoj, Austriji i Turskoj, a jedno vrijeme bio je i predsjednik te komisije.

God. 1962. proglašen je zaslužnim članom Saveza geodetskih inženjera i geometara Jugoslavije. Zaslužni je član Saveza inženjera i tehničara Hrvatske te od 1973. i počasni član

¹ Iako Mirko Tomić nije bio u stalnom radnom odnosu na Geodetskom fakultetu, uvrstili smo njegov životopis u ovo poglavlje jer je kao honorarni nastavnik 30 godina predavao prvo na AGG fakultetu i potom na Geodetskom fakultetu.

Saveza geodetskih inženjera i geometara Jugoslavije. Od 1986. do smrti bio je počasni član Uredništva Geodetskog lista (Lapaine 2010, Lapaine 2011).

PREDRAG TERZIĆ

Predrag Terzić (Zenica, 25. VIII. 1918. – Zagreb, 10. IV. 2012.). Osnovnu školu završio je u Sanskom Mostu, a gimnaziju u Banja Luci 1937. Diplomirao je na Kulturno-tehničkom i geodetskom odsjeku Tehničkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu 1948. Habilitacijsku radnju *Astrolab s prizmom, primjena metoda Zingera i Pjevcova* obranio je na Geodetskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu 1963., a doktorirao je na istom fakultetu 1982. disertacijom *Neki aspekti metoda suvremenih astronomskih određivanja geografske širine*.

Nakon završetka studija radio je godinu dana u Geozavodu, a za asistenta na Tehničkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu izabran je 1949. Za docenta na Geodetskom fakultetu izabran je 1963., za izvanrednog profesora 1971. i za redovitog profesora 1983. Umirovljen je 1988.

Na Geodetskom fakultetu bio je predstojnik Zavoda za višu geodeziju (1983.- 86.). Predavao je *Sfernu astronomiju* i *Geodetsku astronomiju*. Objavio je udžbenike *Sferna astronomija* 1972. i *Geodetska astronomija II* 1988.

Među njegovim stručnim radovima, koje je karakterizirala visoka točnost mjerenja, ističu se rad na tunelu u Šri Lanki (s V. Petkovićem) i radovi na projektu melioracije područja Nanlet u Burmi (danas Mjanmar) (s V. Petkovićem).

Odlikovan je Ordenom rada sa zlatnim vijencem, a izabran je za počasnog člana Saveza geodetskih inženjera i geometara SR Hrvatske (Solarić, Špoljarić 2012).

VLADIMIR RUŽDJAK

Vladimir Ruždjak (Zagreb, 12. VIII. 1947. – Zagreb, 8. X. 2013.). Osnovnu i srednju školu pohađao je u Zagrebu i u Hamburgu. Diplomirao je 1972., magistrirao 1975. i doktorirao 1978. iz područja fizike na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Postigao je najviše znanstveno zvanje znanstvenog savjetnika u trajnom zvanju.

Bio je zaposlen na Institutu za fiziku Sveučilišta u Zagrebu (1973. – 1978.), a od 1978. godine na Opservatoriju Hvar Geodetskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, gdje je obnašao funkciju

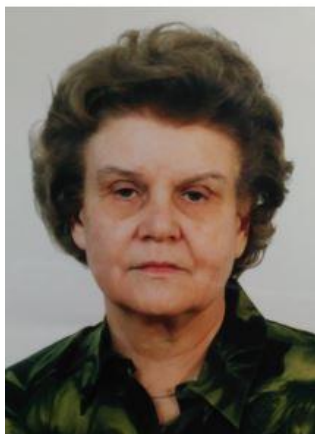
pročelnika (1981.– 85. i 1987.– 2013.) Umirovljen je 2012.

Usavršavao se u Češkoj (Astronomski institut Češke Akademije znanosti) i Norveškoj (Institut za teorijsku astrofiziku Sveučilišta u Oslu), te sudjelovao na velikom broju međunarodnih znanstvenih skupova u Europi, SAD-u, Rusiji, Kini i Japanu. Objavio je oko 140 znanstvenih radova iz astrofizike u međunarodnim znanstvenim časopisima koji su citirani više od 700 puta.

Bio je organizator ili suorganizator brojnih međunarodnih znanstvenih skupova među kojima se posebno izdvaja Kolokvij Međunarodne astronomske unije posvećen Sunčevim prominencijama (1989.), UNESCO-va škola za mlade astronome (1980.), te niz Hvarskih astrofizičkih kolokvija. Bio je urednik znanstvenog časopisa *Bilten Opservatorija Hvar* (1992. – 2005.) i *Central European Astrophysical Bulletin* (2006. – 13.).

Vrlo vrijedan doprinos dao je svojim naporima da Hrvatska postane članicom Međunarodne astronomske unije (IAU), te najuglednijeg europskog znanstvenog časopisa iz područja astronomskih i astrofizičkih istraživanja „Astronomy and Astrophysics“ u kojem je bio i hrvatski predstavnik. Bio je član osnivač Hrvatskoga astronomskog društva (u kojem je obnašao i funkciju predsjednika u dva mandata), Europskog i Američkog astronomskog društva, te Međunarodne astronomske unije (IAU) (Brajša, Božić 2013; Ravlić, 2016).

VLASTA ŠČURIĆ-ČUDOVAN

Vlasta Ščurić-Čudovan (Koprivnica, 9. V. 1931. – Zagreb, 15. XI. 2016.). Osnovnu školu i gimnaziju pohađala je u Koprivnici. Godine 1958. diplomirala je na tadašnjem Matematičko-fizičkom odsjeku Prirodoslovno-matematičkog fakulteta u Zagrebu, smjer teorijska matematika. Na poslijediplomskom studiju PMF-a u Zagrebu je 1966. stekla stupanj magistra matematičkih znanosti obranivši rad iz područja projektivne geometrije, a 1972. na istom fakultetu obranila je i doktorsku disertaciju *Orijentirani kompleks određen pramenom ploha 2. stupnja*.

Na Građevinskoj tehničkoj školi u Zagrebu radila je kao nastavnica matematike (1958. – 61.). Rad nastavlja na Geodetskom odjelu AGG fakulteta, poslije Geodetskom fakultetu, kao asistentica za predmet *Nacrtna geometrija*. U zvanje docentice za predmet *Numerički račun* (poslije nazvanog *Praktična matematika* i konačno *Geodetsko računanje*) izabrana je 1973. Izvanredna profesorica postala je 1978. i redovita profesorica za predmete *Nacrtna geometrija* i *Geodetsko računanje* 1984.

Njezino znanstveno istraživanje rezultiralo je nizom vrijednih radova iz područja sintetičke pravčaste geometrije realnog trodimenzionalnog prostora i potom u suradnji s dr. Hansom Sachsom iz područja izotropne geometrije. Rezultate tih istraživanja prezentirala je na brojnim znanstvenim kongresima, savjetovanjima i drugim skupovima (Linz 1968., Beč

1973., Salzburg 1977., Innsbruck 1982., Graz 1985., Karlsruhe 1989., Seggau 1991. i 1992.).

Bila je prva predsjednica *Hrvatskog društva za konstruktivnu geometriju i kompjutorsku grafiku* osnovanog 1994. u Zagrebu, poslije preimenovanog u *Hrvatsko društvo za geometriju i grafiku* (Beban-Brkić, Szivoczka 2016).

MIRJANKA LECHTHALER rođ. ZDENKOVIĆ

Mirjanka Lechthaler rođ. Zdenković (Zagreb, 9. IX. 1947. – Beč, 16. XI. 2016.). Gimnaziju je završila 1966. u Zagrebu. Diplomirala je 1972. na Geodetskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Poslijediplomski studij informatike na Sveučilištu u Zagrebu završila je 1976. s temom *Kartografska komunikacija i sadržaj informacije 1 cm² topografske karte 1:1 000 000*. Državni stručni ispit iz područja geodezije položila je 1984. Doktorirala je 1985. na Geodetskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu disertacijom *Entropija prikaza reljefa izohipsama na nizu naših topografskih karata*.

U Zavodu za kartografiju Geodetskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu zaposlila se 1972., a 1976. postala je znanstvena asistentica. Od 1985. živi i radi u Beču gdje joj je na Tehničkom sveučilištu nostrificirana doktorska disertacija. Od 1990. asistentica je i zamjenica predstojnika u *Institut für Kartographie und Geo-Medientechnik* pri bečkom Tehničkom sveučilištu, a od 1999. docentica. Umirovljena je 2011.

Radove iz područja primjene teorije informacija u kartografiji i digitalne kartografije objavila je u časopisima *Informatologia Jugoslavica*, *Geodetski list*, *Zeitschrift für Geomorphologie*, *Kartographische Nachrichten*, *Kartografija i geoinformacije* i dr. Sudjelovala je s radovima na mnogim znanstvenim skupovima (Frančula, Lapaine 2016).